

Siin lap-sed ar-must vas-tu võe-tud, seal Kris-tu - se-ga pä - ri - jad!
 Oh se - da ni - me i - gat - se - tut! Oh se - da o - sa õnd - sa - mat!

See on, mis mei - e sü - da nõu-ab, ja ü - li - vä - ga i - hal -

dab, kui vii-maks Vai-mus e - lu lei-ab ja pä-ran - du-sest o - sa saab.

2. Siin on meil rahu, aga parem
 ja õndsam põlv meid ootab seal.
 Ei anta jäävat paika varem,
 kui alles taevas üleval.
 Siin käime rasket ristirada,
 kuid olgem julged, tuleb päev,
 mil Jumal tahab parandada
 au, taeva rõõmu - lõpeb vaev.

3. Siis saame oma pärismaale,
 mis juba ammu tõotatud.
 Uus nimi "Püha Jumalale"
 me otsa ette märgitud.
 Mis pühast Vaimust sünnitatud -
 usk, lootus, truudus, armastus, -
 see jääb, kui kõik on maha jäetud
 ja ilmub uues hiilguses.

*Viis: "Mu nimi taevas kirja pandud"
 (Die Tugend wird durch's Kreuz geübet)
 Tundmatu, arvatavasti saksa helilooja.
 Sõnad: Carl J. Philipp Spitta, 1801-1859.
 Tõlge: Raul Roderich Bidder, 1850-1908.*